

[Formanden.]

Med skrivelse af dags dato oversender folketingets formand:

Forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Vedrørende fremskyndelse af brændselshjælpens udbetaling),

hvilket lovforslag er vedtaget af folketinget. Lovforslaget forelægges hermed. Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er ikke mere at foretage i dette møde. Landstingets næste møde afholdes i dag kl. 16⁴⁵ med følgende dagsorden:

Eventuelt: første behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 188 af 28. maj 1952 om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk.

Mødet hævet kl. 16⁷.

14. møde.

Onsdag den 12. november kl. 16⁴⁵.

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 188 af 28. maj 1952 om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 9).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Landbrugsministeren (Sønderup): Baggrunden for det foreliggende lovforslag er det såkaldte særlige mælketilskud, der på radikalt initiativ i foråret blev vedtaget som kompensation for prisbindingernes bortfald. Lovens løbetid var som bekendt fra 30. maj

til 13. november d. å., og det ekstraordinære tilskudsbeløb var fastsat til 6 øre pr. l. Som bekendt blev omkostningerne i forbindelse med det særlige mælketilskud ca. 4 mill. kr. mindre, end man fra visse sider havde regnet med. Jeg gik derfor til finansudvalget og bad om tilslutning til at anvende det beløb, der var sparet, til en forlængelse af ordningen for den resterende del af finansåret, idet dog det hidtidige tilskud på 6 øre pr. l foresloges nedsat til 3 øre pr. l som led i en afvikling. Mit forslag til finansudvalget fik desværre ikke tilslutning. I stedet kom man, som jeg før har nævnt, fra radikal side med det lovforslag, vi nu behandler. Jeg har på linie med mit forslag til finansudvalget søgt at få tilskudsbeløbet begrænset, men mit ændringsforslag herom er blevet nedstemt i det andet høje ting.

Jeg har ved tidligere lejlighed givet udtryk for, og jeg har heller ikke noget imod at gentage det, at det forslag, man i foråret fra radikal side stillede, og som blev realiseret, under de givne omstændigheder var praktisk. Det lempede følgerne af prisbindingernes bortfald, og det var let at administrere. Men det har også altid været min opfattelse, at det ekstraordinære tilskud kun skulle være af forbigående varighed, hvis det ikke skulle blive en slags gentagelse af den så stærkt kritiserede rugbrødsordning. Ser vi på udgiftstallene, viser det sig, at vi er godt på vej dertil. Tilskuddet til rugbrødsprisens nedbringelse koster ca. 100 mill. kr. om året, og udgiften til mælkeprisens nedbringelse vil, såfremt det foreliggende lovforslag også vedtages i dette høje ting, komme til at ligge på omkring 70 mill. kr., fordelt på følgende måde: De traditionelle tilskud til mælk og fløde udgør 40 mill. kr., det såkaldte konsummælketilskud udgør 6,6 mill. kr., og det særlige mælketilskud for et år vil altså andrage ca. 24 mill. kr. eller i alt et beløb på 70,6 mill. kr. Hr. Bertel Dahlgaard har engang meget rigtigt givet udtryk for, at tilskudsordningerne lettest kan afvikles i et faldende prisniveau. Det er så sandt, som det er sagt, og netop under hensyn til, at prisniveauet for fødevarer er faldende, har jeg haft den opfattelse, at 3 øre pr. l var et rimeligt tilskud og en rimelig begyndelse til aftrapning og afvikling af det såkaldte ekstraordinære mælketilskud. Det er vel det høje tings medlemmer bekendt,